

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15150/2023
27.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Радослав М. Ивановић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Милутин Ракић, адвокат из ..., ради побијања дужникових правних радњи, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 32/23 од 12.01.2023. године, у седници одржаној 27.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 32/23 од 12.01.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 32/23 од 12.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Брису П 348/22 (18) од 04.11.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да суд утврди према туженом да уговор о поклону закључен између ВВ, као поклонодавца и туженог као поклонопримца, оверен пред Основним судом у Брису под Ов I 1082/2014 од 17.04.2014. године, којим су обухваћене катастарске парцеле бр. ..., .. и ..., све КО ..., не производи правно дејство према тужиоци и то до висине потраживања тужиоца према ВВ за 26.000 евра са домицилном каматом од 01.09.2007. године 79.350,00 динара, 60.396,00 динара и 16.200,00 динара. Ставом другим изреке, укинута је привремена мера одређена решењем овог суда П 395/18 од 11.07.2019. године. Трећим ставом изреке, наложено је тужиоцу да туженом на име трошкова парничног поступка исплати 221.479,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 32/23 од 12.01.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/ 11 ... 18/20), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као ни потребе новог тумачења права јер примена члана 285. став 1. Закона о облигационим односима није спорна у судској пракси и не захтева ново тумачење права. Наиме, испуњеност услова за примену института побијања дужникових правних радњи, укључујући и рок за подизање тужбе, цени се у сваком конкретном случају, зависно од чињеничне и правне ситуације, па не постоји потреба за уједначавањем судске праксе. Посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешно утврђеног чињеничног стања, а нижестепене одлуке сагласне су правном схватању ревизијског суда израженом у бројним одлукама у предметима са истоврсним или сличном чињеничноправном ситуацијом. Осим тога, тужилац уз ревизију не прилаже судске одлуке у којима је о истом чињенично-правном питању одлучено на другачији начин.

Из изнетих разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради побијања дужникових правних радњи поднета је 14.09.2018. године, а вредност предмета спора је 3.231.746,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке

Председник већа – судија

Драгана Маринковић,с.р.

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**